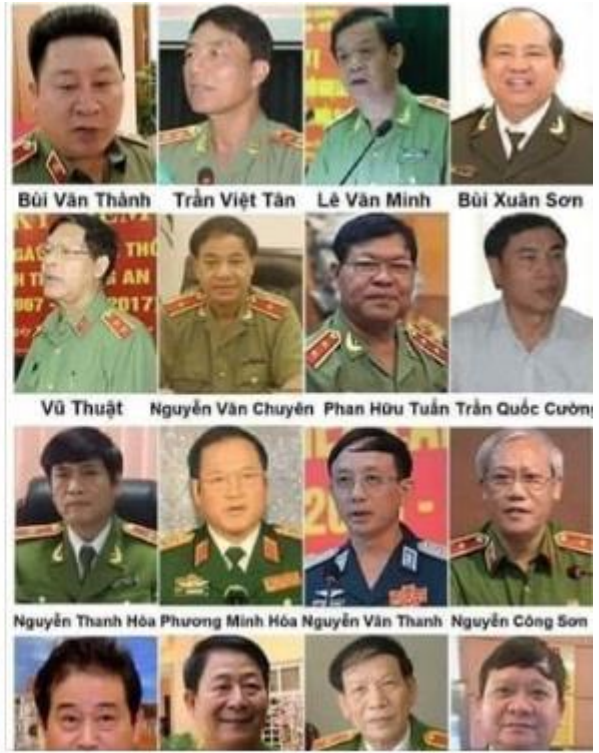

Chuẩn Bị Đi Tù

Lộc Dương

Sau khi nghe tòa tuyên án, Đô Đốc Nguyễn Văn Hiến, tư lệnh quân chủng Hải Quân, lái xe về nhà để chuẩn bị đồ đạc đi tù.

Vừa vào đến nhà, bà vợ hỏi:

- Máy cuốn?

Hiến trả lời :

- Bốn.

Bà vợ bảo:

- Thế là may rồi, tôi chỉ sợ mang tiếng có thằng chồng chết rũ tù.

Hiến cúi:

- Cái lúc tôi đưa tiền cho bà, bà có nói thế không?

Vợ Hiến bảo:

- Chuyện. Ăn thì phải khéo chứ. Bao nhiêu thằng ăn mà có bị làm sao đâu.

Hiến gằn giọng :

- Chúng nó chưa bị moi ra đấy thôi. Moi ra thì từ thằng chủ tịch nước trở xuống, thằng nào cũng đáng đi tù hơn tôi.

Uống vội một hớp nước, Hiến dụ giọng :

- Thế bây giờ bà có sửa soạn đồ cho tôi đi tù hay không?

Vợ Hiến đi vào nhà trong lấy ra một cái vali kéo hiệu Samsonite mua từ bên Anh. Hiến bảo:

- Đi tù chứ có phải đi du lịch đâu mà kéo cái này. Vào trong trại giam chúng nó cười cho, kiểm cái va ly nào cũ cũ ấy.

Vợ Hiến bảo:

- Nhà làm gì có đồ cũ, đưa nào cười thì vả vào mặt nó chứ.

Hiến bâng khuâng:

- Tôi có còn là đô đốc nữa đâu, bây giờ tôi là thằng tù hình sự có án. Ở trong đó toàn đại bàng với đầu gấu, đang lo không biết có bị đưa nào vả vào mặt không đây.

Hai vợ chồng đang ngồi loay hoay thu xếp ít quần áo và một đồng thuốc trị bệnh trĩ của Hiến cho vào vali thì có khách đến. Khách là một người bạn thân của Hiến từ thời còn học trung học. Đánh trận ở biên giới phía bắc bị mảnh pháo vạt đi một mảng đầu, phục viên về cứ ương bướng, không được kết nạp đảng dù thuộc diện đối tượng lâu năm. Sống chật vật với nghề nấu rượu lậu nhưng coi trời bằng vung. Được cái chơi với bạn bè rất tốt, thủy chung. Vừa bước vào nhà, cái miệng người bạn đã oang oang :

- Thằng Hiến, mày giỏi. Mày không khóc ở tù là tao khoái rồi. Tao chỉ lo mày lại giống như mấy thằng khốn nạn kia, ở ngoài vênh váo, thượng đội hạ đạp, ăn cho nứt bụng, lúc đứng trước vành móng ngựa thì khóc như con nít. Một điều hai điều xin lỗi bác Trọng vung vít, cứ làm như chúng nó tham những tiền túi của bác Trọng chứ không phải tiền thuế của nhân dân.

Hiến ngược nhìn bạn mình ngỡ ngàng:

- Khóc gì ? Đang mừng thấy mẹ đây. Lãnh 4 cuốn, ở tù cao lắm chừng 2 cuốn. **Về tao cho vợ con qua Mỹ theo diện đầu tư hết. Chừng nửa triệu đô chứ bao nhiêu. Tao có đường dây rồi. Qua bên đó tao chống cộng cho mày coi. Bao nhiêu cái thói tha của tội lãnh đạo tao sẽ khui ra cho bằng hết.**

Người bạn nhìn chằm chằm vào mặt Hiến:

- Tội mày hành xử như một lũ kẻ cướp với nhau. Mày cũng chẳng tốt lành gì. **Đứng đầu quân chủng hải quân mà để giặc Tàu làm loạn ngoài Biển Đông. Sĩ quan cấp cao thì bận bịu bán đất quốc phòng chia nhau, mặc cho lính tráng phải ra ngồi chợ, bán từng bó rau để cải thiện bữa ăn.**

Hiến hít một hơi dài, khuôn mặt xanh mét, mái tóc nhuộm chẻ bẩy ba rịn những giọt mồ hôi:

- Chẳng làm gì được đâu. Chỗ bạn bè tao mới nói. **Chúng nó bán hết biển đảo rồi. Mà bán sĩ chứ không bán lẻ nhá. Biết rõ được điều này nên hàng tướng lãnh bọn tao bây giờ thằng nào như thằng này, chỉ chăm chăm lo kiếm tiền phòng thân thôi.**

Người bạn nói :

- Tính cả mày thì giờ này **cũng cả chục tướng ngồi tù** rồi. Thật không có quốc gia nào mà tướng lãnh đi tù nhiều như ở cái đất nước này. Nhưng **chắc tội mày vào đó cũng làm vua tù** thôi...

Câu nói vô tình của người bạn đã chạm vào nỗi lo ngay ngáy thâm kín của Hiến. Hiến lắc đầu:

- Không đâu. Bà xã tao có đi hỏi thăm mấy người bạn có chồng đi tù, họ nói **bây giờ tai to mặt lớn, bộ trưởng với lại tướng tá kéo nhau vào tù nhiều quá**, không được phòng riêng nữa đâu. Con vợ của thằng tướng Hoá còn kể tù đại gia năm bảy người chung một phòng, cứ cãi nhau đánh nhau đến nỗi quản giáo phải cho mấy thằng tù nghèo vào ở chung để có người can. Bà ấy còn kể thằng bộ trưởng Tuấn 2 lần bị tù đại bàng đánh lén đến rách cả mắt về cái tội lúc còn là bộ trưởng viết sách dạy đạo đức, mang vào trại giam bắt chúng nó học, bây giờ chúng nó ghét.

Người bạn nghe vậy ái ngại nhìn bạn mình, Hiến né tránh cái nhìn ấy bằng cách cụp mắt xuống, chực khóc... Đúng lúc ấy, gia đình đưa con gái ập tới. Cháu ngoại 8 tuổi của Hiến thấy cảnh sắp xếp va ly liền reo lên:

- A ông ngoại chuẩn bị hành quân ra mặt trận đấy hả ông?

Hiến không trả lời, cúi mặt xuống thấp hơn nữa, và từ bờ mi của Hiến, hai giọt **nước mắt nhục nhã** lăn nhanh xuống má.

Loc Duong